

تعیین زمان ورود و خروج دام در مراعع استپی ایران (مطالعه موردنی مراعع بیلاقی استان یزد)

ناصر باغستانی میبدی^{*}، محمد تقی زارع^۲، علی احسانی^۳

تاریخ پذیرش: ۹۴/۶/۷

تاریخ دریافت: ۹۴/۳/۲۰

چکیده

جهت تشخیص آمادگی مرتع برای ورود دام و زمان خروج آن از مرتع، جمع‌آوری داده‌هایی از قبیل آگاهی از خصوصیات پوشش گیاهی، رفتار چرایی دام چراکننده روی گیاهان، میزان رطوبت خاک و دمای محیط لازم است. به همین انگیزه در این پژوهش بررسی مراحل فنولوژیکی گیاهان مهم، جمع‌آوری داده‌های دما و بارندگی عرصه در هر ماه، برآورد رطوبت خاک در مراعع ندوشن یزد به عنوان الگویی از مراعع استپی استان یزد در دوره ۴ ساله (۱۳۸۹-۱۳۸۶) مورد مطالعه قرار گرفته است. اطلاعات مربوط به مراحل فنولوژی گیاهان شاخص عرصه در مقاطع زمانی ۱۵ روزه در مرحله رویشی و ۷ روزه در مرحله زایشی اندازه‌گیری شد. رطوبت خاک به صورت ظاهری ارزیابی گردید. جهت دستیابی به زمان مناسب ورود و خروج دام، دیگر داده‌های مورد نیاز که حاصل تجارب گذشته از پژوهش‌های مرتبط با موضوع در مراعع استپی استان یزد بوده نیز مرور و مورد استفاده قرار گرفته است. زمان ورود و خروج دام پیشنهادی در این سایت تحقیقاتی و مناطق مشابه آن در کشور حاصل نتایج این پژوهش و جمع‌بندی منابع مرور شده در دسترس مرتبط با موضوع بوده است. براساس نتایج حاصل، آغاز فصل چرا در ترسالی‌ها مقارن با دهه اول فروردین ماه و در خشکسالی‌ها که گیاهان یک‌ساله در عرصه حضور ندارند، زمان ورود دام در اوخر اردیبهشت ماه پیشنهاد می‌شود. مصادف با زمان بروز بارندگی پاییزه و با کاهش دمای محیط حداقل تا پایان آبان ماه خروج دام از مرتع الزامی است.

کلمات کلیدی: آمادگی مرتع، استپ، حد بهره‌برداری مجاز، خوش‌خوارکی، زمان ورود و خروج دام، فنولوژی، یزد.

- دانشیار پژوهش، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، یزد (نویسنده مسئول)، Email: N_baghestani@yahoo.com
- کارشناس ارشد مرتع‌داری، بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، یزد
- استادیار پژوهش، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراعع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران

مقدمه

ceratoides، و مجموع گیاهان یکساله بوده است (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۱۳).

درباره حد بهره‌برداری مجاز و میزان علوفه قابل استفاده نیز منابعی در دسترس می‌باشند. پارات و راسموسن^۲ (۲۰۰۱) میزان علوفه قابل استفاده را برابر ۵۰ درصد کل علوفه تولیدی مرتع اعلام نموده‌اند. ضریب ۵۰ درصد، جهت برآورد علوفه قابل استفاده توسط اولن باش و واتسون^۳ (۱۹۹۴) نیز به کار رفته است. در برخی منابع برای تعیین ظرفیت چرا تنها بر ۲۵ درصد علوفه کل تولیدی در مرتع اتنا شده است (لیونز و ماچن^۴؛ اولن باش و واتسون، ۱۹۹۴). مقدم (۲۰۰۹) مقدار علوفه قابل استفاده گیاهان کلاس ۱، ۲ و ۳ مرتع را به ترتیب ۵۰، ۳۰ و ۱۰ درصد اعلام می‌دارد. این ضرایب برای برآورد علوفه قابل استفاده در مرتع پشتکوه استان یزد مورد استفاده قرار گرفته است (باغستانی میبدی، ۲۰۰۳؛ باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹). زارع و همکاران (۲۰۱۲) در بررسی اثرات چهار شدت بهره‌برداری ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد روی چهار گونه Stipa caucasica, Stipa barbata, Artemisia sieberi و Eurotia ceratoides در مرتع ندوشن استان یزد، اثر شدت‌های بهره‌برداری مذکور را بر گونه Artemisia sieberi فاقد تفاوت معنی‌دار و در ۲ گونه Stipa barbata و Eurotia ceratoides حد بهره‌برداری مناسب را ۵۰ درصد و در گونه Stipa caucasica این حد برابر ۲۵ درصد توصیه نموده‌اند.

در جمع‌بندی مطالب بالا مشخص می‌شود که عوامل متعددی در تعیین زمان ورود دام و خروج دام از مرتع نقش ایفا می‌نمایند که آگاهی از آن‌ها در هر رویشگاهی از اهمیت خاصی برخوردارند. زمان ورود و خروج دام پیشنهادی در این سایت تحقیقاتی و مناطق مشابه آن در کشور، حاصل نتایج این پژوهش در مرتع ییلاقی ندوشن استان یزد و جمع‌بندی نتایج پژوهش‌های موجود مرتبط با موضوع در این منطقه و مرتع پشتکوه استان یزد حاصل آمده است.

2. Paratt and Rasmussen

3. Ohlenbusch and Watson

4. Lyons and Machen

آمادگی پوشش گیاهی مرتع به گیاهان تازه‌رسه فرصت می‌دهد تا در عرصه مستقر شوند. آمادگی خاک نیز از لکدکوبی خاک مرتع جلوگیری می‌کند. در زمان خروج دام از مرتع نیز گیاهان بایستی فرصت کافی برای بازسازی خود و ذخیره‌سازی کافی برای تنفس در طول فصل خواب گیاه و در شروع رشد در سال آتی دارا باشند. در این راستا آگاهی از فنلوزی گونه‌های گیاهی غالب و قابل استفاده دام در عرصه مورد نظر جهت اعمال مدیریت صحیح ضروری است. فرانک^۱ (۱۹۹۶) اعلام می‌کند مدیریت چرا در هر منطقه براساس مراحل فنلوزی به سلامت گیاهان آن منطقه منجر می‌شود. اکبرزاده و میرحاجی (۲۰۰۲) آگاهی و شناخت مراحل فنلوزیکی را در کترل ورود و خروج دام، برنامه چرایی و تعیین مدت بهره‌برداری لازم می‌دانند. نجفی شبانکاره (۲۰۰۴) مشخص کردن مراحل حیاتی گیاهان را برای تنظیم برنامه‌های چرای دام و استفاده صحیح از گیاهان مرتعی و جلوگیری از چرای زودرس و بموقع و از بین بردن گیاهان هرز مهاجم در امر مرتعداری حائز کمال اهمیت می‌داند. باغستانی میبدی و همکاران (۲۰۰۹) میزان ارزش رجحانی گیاهان موجود و ضریب حد بهره‌برداری مجاز گیاهان شاخص را در تعیین زمان ورود و خروج دام در هر سایت مرتعی مؤثر گزارش می‌کنند.

بز بومی یزدی در مرتع پشتکوه استان یزد در هر شرایطی بیش از ۹۰ درصد زمان چرای خود را روی سه گونه گیاهی چندساله شاخص Artemisia sieberi, Salsola rigida و Noaea Stipa barbata و سه گونه گیاهی چندساله همراه Launaea acanthodos Scariola, orientalis mucronata و مجموع گیاهان یکساله موجود در عرصه مرکز نموده است (باغستانی میبدی و ارزانی، ۲۰۰۵). نتایج مطالعه خوش‌خوارکی گیاهان در مرتع ندوشن استان یزد نیز حاکی از تمرکز چرای دام روی ۵ گونه، Stipa Artemisia sieberi, Eurotia Iris songarica barbata, Stip caucasica،

1. Frank

مواد و روش‌ها

۱. مشخصات منطقه و دام مورد مطالعه

بررسی میدانی این پژوهش در محلوده قرق تحقیقاتی صدرآباد ندوشن و سامانه عرفی محاط بر آن که معرف سطح وسیعی از مراتع حوزه ندوشن محسوب می‌شود، صورت گرفته است. بخشی از نتایج تحقیقاتی مرور شده برای استفاده در این پژوهش نیز متعلق به همین منطقه‌اند. در کل این سامانه عرفی گونه *Artemisia seiberi* غالب است. گونه‌های مرتعی همراه که بیشتر مورد استفاده دام قرار می‌گیرند، شامل بر *Iris songarica*, *Eurotia ceratoides*, *Stipa caucasica*, *stipa barbata* و *Stachys inflata* و *barbata* می‌باشند (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۱۲). متوسط بارندگی سالانه درازمدت ۱۵ ساله (۱۳۸۹-۱۳۷۴) عرصه برابر ۱۲۵ میلی‌متر است. به استناد این داده‌ها سال ۱۳۸۷ ۱۳۸۶ جزء خشک‌ترین سال (بارندگی میلی‌متر) و سال ۱۳۸۶ در ردیف مرطوب‌ترین سال (میلی‌متر) در این دوره بوده است. بخش دیگری از نتایج مرور شده حاصل کارهای پژوهشی صورت گرفته در مراتع پشتکوه استان یزد می‌باشد. این عرصه الگویی از مراتع دشت‌های مرتفع در مناطق استپی محسوب می‌شود. میانگین بارندگی این منطقه در دوره ۱۰ ساله گذشته (۱۳۸۷-۱۳۷۸) ۱۴۲ میلی‌متر در سال است که کمترین مقدار آن میلی‌متر در سال ۱۳۷۸ و بیشترین مقدار آن برابر ۲۲۷ میلی‌متر متعلق به سال ۱۳۸۶ بوده است. میانگین بارندگی بلندمدت منطقه برابر ۱۳۰ میلی‌متر و حداقل ریزش‌های جوی در دوره ۴۰ ساله گذشته برابر ۲۶۳ میلی‌متر بوده است. سه گونه گیاهی *Artemisia rigida*, *Salsola rigida* شاخص این رویشگاه شامل *Stipa barbata* و گونه‌های گیاهی همراه، شامل *Launaea* و *Scariola orientalis*, *Noaea mucronatas* و *acanthodes* در بررسی‌های انجام‌شده مورد توجه بوده‌اند.

بز بومی استان یزد (*Capra aegarus hircus*) شاخ‌دار بوده و رنگ‌های گوناگون و موی طویل دارد. متوسط وزن زنده ماده بزهای بالغ این نژاد در مناطق مورد مطالعه، ۲۶ کیلوگرم است (باغستانی میبدی، ۲۰۰۳).

۲. روش مطالعه

۲.۱. بررسی فنولوژی گیاهان قابل چرا

با مرور گزارشات موجود درخصوص پوشش گیاهی منطقه مورد مطالعه در مراتع ندوشن استان یزد و بازدیدهای صحراوی صورت گرفته در آغاز سال ۱۳۸۶، گونه‌های مرتعی مهم موجود در عرصه مشخص شد. این گیاهان شامل گونه غالب *Eurotia* و گونه‌های همراه مهم *Artemisia seiberi*, *Iris ceratoides*, *Stipa caucasica*, *stipa barbata* و *songarica* می‌باشند. اطلاعات مربوط به مراحل فنولوژی هر گونه از آغاز دوره رویش در مقاطع زمانی ۱۵ روزه در مرحله رویشی و ۷ روزه در مرحله زایشی اندازه‌گیری و ثبت شد. خلاصه نتایج این بخش از پژوهش در بند نتایج درج شده است.

۲.۲. بررسی وضعیت رطوبت خاک عرصه مورد چرای دام

میزان رطوبت خاک از شروع دوره رشد فعال گیاهان تا زمان قطع بارندگی‌های بهاره (اسفند لغایت اوایل خرداد) و سپس در فصل پاییز به صورت مشاهده‌ای با تفکیک در دو وضعیت خشک (گاورو و کمتر از آن) و مرطوب (بیش از گاورو) ارزیابی شد. بدین منظور در مدت مذکور با فاصله زمانی ۷-۱۵ روز یک بار از عرصه بازدید و وضعیت رطوبت خاک از این دیدگاه برآورد و ثبت گردید. با قطع بارندگی‌های بهاره از اواسط خرداد تا پایان شهریورماه رطوبت خاک در حالت خشک منظور شده است.

۲.۳. بررسی ارزش رجحانی گیاهان مورد استفاده دام در طول دوره فصل چرا

در این بخش گزارش نهایی پرتوژه تحقیقاتی، بررسی ارزش رجحانی گونه‌های مرتعی و رفتار چرایی دام در مراتع سایت ندوشن استان یزد (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۱۲) پژوهش انجام‌شده در مراتع استپی پشتکوه استان یزد (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹) مرور گردید و از نتایج ارائه شده در آن‌ها که برای تعیین زمان ورود و خروج دام در این سایت مورد نیاز بود، استفاده به عمل آمد. خلاصه نتایج

مورد لزوم در این قسمت با ذکر منبع در بند نتایج درج شده است.

۲. بررسی وضعیت رطوبت خاک عرصه مورد چرای دام

برآورد وضعیت رطوبت خاک عرصه در دوره چهارساله (۱۳۸۶-۱۳۸۹) در جدول (۵) درج شده است.

۳. بررسی ارزش رجحانی گیاهان مورد استفاده دام

در طول دوره فصل چرا

نتایج بررسی خوش خوراکی گونه‌های گیاهی مرتع پشتکوه استان یزد در دوره‌های چرایی مختلف در دو سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ اقتباس از گزارش طرح پژوهشی باگستانی مبیدی و همکاران (۲۰۰۹) در جدول (۶) ارائه شده است. نتایج مقایسه میانگین‌های درصد خوش خوراکی هر گونه در مرتع ندوشن استان یزد طی ماه‌های مختلف در دو سال ۱۳۸۷-۱۳۸۶ و هر گونه در ماه‌های مختلف در سال ۱۳۸۶ اقتباس از طرح پژوهشی باگستانی مبیدی و همکاران (۲۰۱۲) در جداول ۷ و ۸ درج آمده است.

۴. بررسی و تعیین حد بهره‌برداری مجاز گیاهان قابل

استفاده دام در عرصه تحت مطالعه

نتایج مقایسه میانگین‌های تولید علوفه (کیلوگرم در هکتار) در قبل از زمان ورود دام به مرتع پشتکوه و پس از اعمال شدت‌های چرای مختلف دو ساله در سال ۱۳۸۱ (اقتباس از باگستانی مبیدی، ۲۰۰۳) و سه ساله در سال ۱۳۸۶ (اقتباس از باگستانی مبیدی و همکاران، ۲۰۰۹) در جدول (۹) ارائه شده است. نتایج مقایسه میانگین‌های اثرات شدت‌های مختلف برداشت روحی چهار گونه *Stipa barbata*, *Artemisia sieberi*, *Eurotia ceratoides* و *Stipa caucasica* در دوره چهارساله متنه به سال ۱۳۸۹ (اقتباس از زارع و همکاران، ۲۰۱۲) نیز در جدول (۱۰) ارائه شده است.

۴.۲. بررسی و تعیین حد بهره‌برداری مجاز گیاهان قابل

استفاده دام در عرصه تحت مطالعه

در این بخش از نتایج گزارشات طرح‌های پژوهشی، بررسی اثرات کوتاه‌مدت و میان‌مدت شدت‌های مختلف چرای دام بر برخی از خصوصیات پوشش گیاهی و عملکرد دام در مرتع پشتکوه استان یزد (باغستانی مبیدی، ۲۰۰۳؛ باغستانی مبیدی و همکاران، ۲۰۰۹) و تعیین حد بهره‌برداری مجاز گیاهان مرتعی در مرتع سایت ندوشن استان یزد (زارع و همکاران، ۲۰۱۲) استفاده شده است. میزان تولید علوفه گیاهان در قطعات آزمایشی مرتع پشتکوه در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۶ (پس از اثرباری دوره‌های چرایی ۲ و ۳ ساله اعمال شده) اندازه‌گیری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. در پژوهش تعیین حد بهره‌برداری مجاز گیاهان مهم مرتعی در منطقه استیپی استان یزد، پایه‌های ۴ گونه غالب و همراه در مرتع ندوشن یزد با شدت‌های ۰، ۲۵، ۵۰ و ۷۵ درصد در طول فصل چرا و به مدت ۴ سال (۱۳۸۶-۱۳۸۹) قطع شده است. با اندازه‌گیری تولید علوفه پایه‌های مورد آزمایش در سال ۱۳۸۹ درباره اثرات این شیوه بهره‌برداری بر ادامه رشد گیاهان مطالعه شده اعلام نظر گردیده است. خلاصه نتایج مورد لزوم در این قسمت با ذکر منبع در بند نتایج درج شده است.

با استناد به داده‌های حاصل ذکر شده در خصوص زمان ورود و خروج دام در این منطقه و مناطق مشابه آن در مرتع استیپی کشور اعلام نظر می‌شود. این موضوع در بند نتیجه‌گیری و بحث مقاله درج شده است.

نتایج

نتایج حاصل در موارد مطالعه شده به شرح زیرند:

۱. بررسی فنولوژی گیاهان قابل چرا

تاریخ وقوع مراحل فنولوژی گونه‌های مورد بررسی در دوره چهارساله (۱۳۸۶-۱۳۸۹) در جداول (۱) تا (۴) ارائه شده است.

جدول (۳): تاریخ وقوع مراحل فنولوژی گونه‌های تحت بررسی در سال ۱۳۸۸

گونه	سبز شدن	گل دهی	شیری شدن بذر	رسیدن بذر
<i>Artemisia sieberi</i>	دهه اول	دهه سوم	دهه سوم آبان	دهه دوم تا سوم آذر
<i>Eurotia ceratoides</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	دهه سوم
<i>Stipa barbata</i>	دهه سوم	دهه دوم	خرداد	دهه اول
<i>Stipa caucasica</i>	دهه اول	دهه دوم	خرداد	دهه دوم
<i>Iris songarica</i>	دهه دوم	دهه سوم	خرداد	دهه سوم
<i>Stachys inflata</i>	دهه دوم	دهه سوم	خرداد	-
	بهمن	مهر	بهمن	بهمن

جدول (۱): تاریخ وقوع مراحل فنولوژی گونه‌های تحت بررسی در سال ۱۳۸۶

گونه	سبز شدن	گل دهی	شیری شدن بذر	رسیدن بذر
<i>Artemisia sieberi</i>	دهه اول	دهه سوم	دهه سوم آبان	دهه دوم تا سوم
<i>Eurotia ceratoides</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	دهه دوم
<i>Stipa barbata</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	دهه دوم
<i>Stipa caucasica</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	دهه دوم
<i>Iris songarica</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	دهه سوم
<i>Stachys inflata</i>	دهه اول	دهه سوم	خرداد	فروردين
	بهمن	مهر	بهمن	تير

جدول (۴): تاریخ وقوع مراحل فنولوژی گونه‌های تحت بررسی در سال ۱۳۸۹

گونه	سبز شدن	گل دهی	شیری شدن بذر	رسیدن بذر
<i>Artemisia sieberi</i>	دهه سوم	دهه دوم	دهه اول آبان	دهه اول آذر
<i>Eurotia ceratoides</i>	دهه سوم	دهه دوم	خرداد	دهه اول
<i>Stipa barbata</i>	دهه سوم	دهه اول	خرداد	دهه اول
<i>Stipa caucasica</i>	دهه سوم	دهه اول	خرداد	دهه اول
<i>Iris songarica</i>	دهه سوم	دهه اول	خرداد	دهه دوم
<i>Stachys inflata</i>	دهه سوم	دهه دوم	خرداد	دهه سوم
	بهمن	مهر	بهمن	بهمن

جدول (۲): تاریخ وقوع مراحل فنولوژی گونه‌های تحت بررسی در سال ۱۳۸۷

گونه	سبز شدن	گل دهی	شیری شدن بذر	رسیدن بذر
<i>Artemisia sieberi</i>	دهه سوم	دهه سوم	-	-
<i>Eurotia ceratoides</i>	دهه دوم	دهه سوم	آسفند	(اردیبهشت غنچه)
<i>Stipa barbata</i>	دهه دوم	دهه سوم	-	-
<i>Stipa caucasica</i>	دهه سوم	دهه سوم	آسفند	-
<i>Iris songarica</i>	دهه سوم	دهه سوم	آسفند	-
<i>Stachys inflata</i>	دهه دوم	دهه سوم	آسفند	-
	بهمن	مهر	بهمن	تير

جدول (۵): برآورد رطوبت خاک ۱ در طول دوره رشد گیاهان در مرتع ندوشن استان یزد طی دوره ۴ ساله (۱۳۸۶-۸۹)

سال	فروردين	اردیبهشت	خرداد	تير	مرداد	شهریور	مهر	آبان	اسفند
۱۳۸۶	+	-	-	-	-	-	-	-	-
۱۳۸۷	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۱۳۸۸	-	-	-	-	-	-	-	-	-
۱۳۸۹	-	-	-	-	-	-	-	-	-

۱. مرطوب با علامت +، گاورو و خشک با علامت - در جدول آمده است.

مجله علمی پژوهشی مهندسی اکو سیستم بیابان، سال چهارم، شماره هفتم، تابستان ۱۳۹۴

جدول (۶): مقایسه میانگین‌های درصد خوش خوارکی گونه‌های گیاهی در دوره‌های چرایی مختلف سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۵ در مرتع نیر پشتکوه استان یزد (اقتباس از باستانی مبیدی و همکاران، ۲۰۰۹)

۱۳۸۵						۱۳۸۴						نام گیاهان
کل فصل چرا	چرای چهارم	چرای سوم	چرای دوم	چرای اول	کل فصل چرا	چرای چهارم	چرای سوم	چرای دوم	چرای اول			
۱۰/۶ c	۰/۰ e	۱۱/۲ d	۱۴/۶ b	۱۶/۷ c	۱۳/۶ c	۱۰/۲ b	۱۲/۹ bc	۹/۹ c	۲۰/۵ c	۰/۰ e	۰/۰ e	گیاهان یکساله
۳۴/۱ a	۴۲/۳ a	۴۱/۱ a	۳۰/۲ a	۲۲/۹ b	۳۹/۷ a	۶۰/۱ a	۲۹/۹ a	۳۶/۵ a	۳۲/۳ a	۰/۰ e	۰/۰ e	<i>Salsola rigida</i>
۱۱/۲ c	۱۰/۸ d	۱۶/۱ c	۱۲/۵ b	۴/۳ d	۸/۳ d	۹/۲ bc	۹/۴ cd	۶/۷ cde	۸/۰ d	۰/۰ d	۰/۰ d	<i>Artemisia sieberi</i>
۲۹/۸ b	۲۵/۵ b	۲۵/۴ b	۳۴/۲ a	۳۳/۹ a	۱۷/۸ b	۱۲/۰ b	۱۱/۱ cd	۲۰/۱ b	۲۷/۹ b	۰/۰ e	۰/۰ e	<i>Stipa barbata</i>
۰/۱ f	۰/۱ e	۰/۰ e	۰/۰ c	۰/۱ d	۰/۲ e	۰/۱ d	۰/۷ e	۰/۲ e	۰/۰۲ e	۰/۰۲ e	۰/۰۲ e	<i>Noaea mucronata</i>
۱/۱ ef	۰/۳ e	۲/۳ e	۱/۸ c	۰/۰ d	۶/۹ d	۰/۵ d	۱۸/۲ b	۸/۲ cd	۰/۸ e	۰/۸ e	۰/۸ e	<i>Scariola orientalis</i>
۱/۱ ef	۰/۶ e	۲/۲ e	۱/۲ c	۰/۴ d	۲/۷ e	۱۳ d	۵/۴ de	۳/۰ cde	۰/۹ e	۰/۹ e	۰/۹ e	<i>Launaea acantodes</i>
۰/۹ f	۰/۹ e	۰/۱ e	۰/۱ c	۲/۵ d	۰/۵ e	۰/۰ d	۰/۵ e	۱/۷ de	۰/۱ e	۰/۱ e	۰/۱ e	<i>Hertia angustifolia</i>
۰/۱ f	۰/۲ e	۰/۰ e	۰/۱ c	۰/۰ d	۰/۸ e	۰/۱ d	۱/۸ e	۰/۰ de	۰/۶ e	۰/۶ e	۰/۶ e	<i>Aellenia subaphyla</i>
۰/۳ f	۰/۰ e	۰/۰ e	۰/۰ c	۱/۱ d	۱/۱ e	۰/۰ d	۰/۰ e	۰/۹ de	۳/۶ e	۰/۹ e	۰/۹ e	<i>Astragalus spp.</i>
۴/۲ de	۰/۷ e	۰/۰۳ e	۲/۰ c	۱۴/۰ c	۳/۲ e	۱/۵ d	۲/۲ e	۶/۹ cde	۲/۱ e	۰/۰ e	۰/۰ e	<i>Cousinia sp</i>
۰/۷ f	۰/۰ e	۰/۳ e	۰/۵ c	۲/۰ d	۰/۳ e	۰/۰ d	۰/۱ e	۰/۰ de	۰/۴ e	۰/۴ e	۰/۴ e	<i>Iris songarica</i>
۰/۲ f	۰/۰ e	۰/۱ e	۰/۲ c	۰/۵ d	۰/۴ e	۰/۶ d	۰/۳ e	۰/۱ e	۰/۶ e	۰/۶ e	۰/۶ e	<i>Stachys inflata</i>
۰/۲ f	۰/۰ e	۰/۰ e	۰/۰ c	۰/۹ d	۰/۱ e	۰/۰ d	۰/۰ e	۰/۱ e	۰/۵ e	۰/۵ e	۰/۵ e	<i>Eurotia ceratoides</i>
۰/۶ f	۰/۶ e	۰/۲ e	۰/۹ c	۰/۵ d	۱/۰ e	۰/۱ d	۱/۳ e	۱/۱ de	۱/۵ e	۰/۰ e	۰/۰ e	سایر چند ساله‌ها
۵/۰ d	۱۸/۱ c	۰/۸ e	۰/۸ c	۰/۳ d	۳/۴ e	۴/۵ cd	۵/۲ de	۳/۴ cde	۰/۴ e	۰/۰ e	۰/۰ e	لاشبگ

جدول (۷): نتایج مقایسه میانگین‌های درصد خوش خوارکی هر گونه در ماه‌های مختلف در دو سال ۱۳۸۶-۱۳۸۷ با روش زمان‌سنجی در منطقه ندوشن (اقتباس از: باستانی و همکاران، ۲۰۱۲)^۱

۱۳۸۷	۱۳۸۶	نام گونه
۰/۰±۰/۰dB	۲۱/۲±۵/۰aA	Annuals
۴۴/۲±۴/۰aA	۱۸/۹±۳/۱abB	<i>Artemisia sieberi</i>
۳۳/۷±۲/۸bA	۱۳/۰±۲/۰bcB	<i>Stipa barbata</i>
۳/۷±۱/۴cdB	۱۰/۶±۱/۲cdA	<i>Stipa caucasica</i>
۳/۲±۰/۸cdB	۹/۲±۲/۰cdA	<i>Eurotia ceratoides</i>
۳/۴±۰/۸cdB	۹/۱±۳/۲cdA	<i>Iris songarica</i>
۵/۰±۰/۹cA	۶/۰±۱/۳deA	litter
۰/۳±۰/۲cdB	۴/۲±۱/۱deA	<i>Astragalus spp.</i>
۲/۴±۰/۵cdA	۲/۳±۱/۴eA	<i>Scariola orientalis</i>
۱/۷±۰/۶cdA	۲/۲±۱/۰eA	<i>Stachys inflata</i>
۱/۲±۰/۴cdA	۲/۰±۰/۴eA	Others
۰/۹±۰/۴cdA	۱/۳±۰/۷eA	<i>Salsola arbuscola</i>
۰/۰±۰/۰dA	۰/۱±۰/۱eA	<i>Cousinia sp.</i>

۱. حروف کوچک مشابه در هر ستون بیانگر نبود تفاوت معنی دار بین گونه‌ها در یک سال و حروف مشابه بزرگ در هر ردیف، بیانگر نبود تفاوت معنی دار بین یک گونه در چهار سال مطالعه در سطح ۵ درصد براساس آزمون دانکن است.

جدول (۸): نتایج مقایسه میانگین‌های درصد خوش خوارکی هر گونه در ماههای مختلف در سال ۱۳۸۶ با روش زمان‌سنجی در منطقه ندوشن
(اقتباس از: باستانی و همکاران، ۲۰۱۲)^۱

نام گونه	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور
Annuals	۵۷/۰ aA	۱۳/۶ bBC	۱۵/۷ abB	۱۴/۶ bBC	۵/۲ defC
<i>Artemisia sieberi</i>	۱۰/۸ bA	۳۰/۸ aA	۱۲/۵ abcA	۲۴/۶ aA	۱۶/۰ bA
<i>Astragalus sp.</i>	۶/۹ bcdAB	۵/۶ bAB	۷/۸ bcdeA	۱/۱ dAB	۰/۰ fB
<i>Cousinia sp.</i>	۰/۰ dA	۰/۰ bA	۰/۰ eA	۰/۰ fA	۰/۰ fA
<i>Eurotia ceratoides</i>	۰/۸ cdC	۱۳/۵ bAB	۱۷/۵ aA	۸/۷ bcd ABC	۵/۲ defBC
<i>Iris songarica</i>	۰/۳ dC	۱/۵ bC	۲/۸ deBC	۱۰/۸ bcB	۳۰/۲ aA
<i>linter</i>	۰/۰ dA	۲/۱ bA	۸/۷ bcdA	۱۰/۴ bcA	۹/۱ bcdeA
<i>Others</i>	۱/۲ cdA	۳/۱ bA	۱/۳ deA	۲/۴ cdA	۱/۸ efA
<i>Salsola arbuscola</i>	۰/۰ dB	۶/۳ bA	۰/۰ eB	۰/۰ dB	۰/۰ fB
<i>Scariola orientalis</i>	۳/۶ cdA	۰/۰ bA	۰/۰ eA	۰/۰ dA	۷/۷ cdefA
<i>Stachys inflata</i>	۰/۱ dB	۰/۹ bB	۹/۲ bcdA	۰/۰ dB	۰/۶ fB
<i>Stipa caucasica</i>	۱/۱ vbA	۱۰/۸ bA	۷/۱ cdeA	۱۲/۵ bA	۱۰/۷ bcdA
<i>Stipa barbata</i>	۷/۸ abcA	۱۱/۹ bA	۱۷/۵ aA	۱۴/۲ bA	۱۳/۴ bcA

۱. حروف کوچک مشابه در هر ستون بیانگر نبود تفاوت معنی‌دار بین گونه‌ها در ماه مورد نظر و حروف مشابه بزرگ در هر ردیف، بیانگر نبود تفاوت معنی‌دار بین یک گونه در سال ۱۳۸۶ در سطح ۵ درصد براساس آزمون دانکن است.

جدول (۹): نتایج مقایسه میانگین‌های تولید علوفه (کیلوگرم در هکتار) در قبل از ورود دام به مرتع نیر پشتکوه استان یزد در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۶ (اقتباس از باستانی میدی، ۲۰۰۳) و ۱۳۸۶ (اقتباس از باستانی میدی و همکاران، ۲۰۰۹)^۱

نام گونه	تولید علوفه (کیلوگرم در هکتار)		تیمار	نام گونه	تولید علوفه (کیلوگرم در هکتار)	
	سال ۱۳۸۶	سال ۱۳۸۱			سال ۱۳۸۶	سال ۱۳۸۱
زیاد	۴۱/۸ b	۳۳/b	زیاد		۱۲/۲ a	۱۱ a
متعادل	۸۱/۶ b	۱۵۴/۸ a	متعادل		۲/۳ b	۸/۴ a
کم	۸۸/۸ b	۷۹/۲ ab	کم	<i>Launaea acantodes</i>	۸/۲ ab	۸/۳ a
شاهد	۱۴۶/۲ a	۱۴۷ a	شاهد		۴/۰ b	۸/۷ a
زیاد	۵۵/۰ a	۳۱/۲ a	زیاد		۵۸/۲ a	۳۱/۶ a
متعادل	۴۵/۳ a	۳۶ a	متعادل		۲۰/۹ b	۱۴ a
کم	۶۳/۱ a	۳۷/۴ a	کم	<i>Other perennial</i>	۳۷/۰ ab	۲۱/۳ a
شاهد	۶۲/۸ a	۲۴/۶ a	شاهد		۲۶/۵ b	۲۲/۳ a
زیاد	۴۹/۰ b	۱۱/۳ b	زیاد		۵۳/۵ a	۹۲/۶ ab
متعادل	۱۳۵/۰ a	۳۷/۵ a	متعادل		۸۰/۴ a	۱۵۴/۷ a
کم	۱۰۴/۳ ab	۲۸/۲ a	کم	<i>Annual</i>	۶۴/۳ a	۱۰۳/۷ ab
شاهد	۸۶/۹ ab	۲۰/۶ ab	شاهد		۵۶/۷ a	۶۲/۷ b
زیاد	۲/۱ a	۱۸/۷ a	زیاد		۳۳۳/۰ a	۲۰۳/۱ b
متعادل	۰/۹ a	۱۶/۳ a	متعادل	<i>Total perennial</i>	۳۲۲/۷ a	۳۰۲/۷ a
کم	۲/۳ a	۱۶/۷ a	کم	<i>perennial</i>	۳۸۰/۹ a	۲۴۲/۵ ab
شاهد	۱/۹ a	۱۳/۷ a	شاهد		۳۸۶/۰ a	۲۷۸/۵ ab
زیاد	۱۱۳/۷ a	۴۱ a	زیاد			
متعادل	۳۶/۷ b	۳۱/۷ a	متعادل			
کم	۷۷/۳ b	۵۰/۱ a	کم			
شاهد	۵۷/۷ a	۳۶/۱ a	شاهد			

۱. نتایج مقایسه میانگین‌های هر گونه در شدت‌های چرایی مختلف به تفکیک در دو سال ۱۳۸۱ و ۱۳۸۶ با حروف کوچک نشان داده شده است.

نسبت به شاهد در تولید گونه *Salsola rigida* در پایان دوره سه ساله بعد حاصل آمده است (جدول ۹). اثر منفی شدت چرای متعادل بر گونه *Stipa barbata* در پایان دوره سه ساله هنوز بروز ننموده است. بنابراین حساسیت چرایی در گونه *Salsola rigida* کمتر از گیاه *Stipa barbata* است. در این دوره اثر کاهنده یا افزایش دهنده‌ای روی گونه *Artemisia seiberi* حاصل نیامده است. لذا با استناد به نتایج حاصل از این دو پژوهش (باغستانی میبدی؛ ۲۰۰۳؛ باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹)، اعمال ضریب برداشت ۵۰ درصد برای گونه *Stipa rigida* بیش از حد مجاز و درباره گونه *Salsola barbata* حداقل تا میان مدت مجاز به نظر می‌رسد. زارع و همکاران (۲۰۱۲) میزان برداشت روی این گونه در مرتع ندوشن را ۵۰ درصد و خداقلی و همکاران (۲۰۱۲) همین میزان برداشت را برای گونه *Stipa arabica* در مرتع استپی اصفهان مجاز می‌دانند. ضریب برداشت قابل مصرف برای گونه *Artemisia seiberi* به میزان ۳۰ درصد، مجموع گیاهان یک ساله ۷۰ درصد و درباره سایر گیاهان سرجمع به میزان ۱۰ درصد مانند آنچه در محاسبه ظرفیت چرا در شدت چرای متعادل در مرتع پشتکوه یزد منظور شده، قابل قبول‌اند. ضریب برداشت مجاز برای گونه *Artemisia seiberi* در مرتع ندوشن تا ۷۵ درصد مجاز گزارش شده است (زارع و همکاران، ۲۰۱۲). بدیهی است در شرایطی که گیاهان با درجه خوش خوراکی بالاتر در سطح مرتع حضور داشته باشند، این گونه در چرای متعادل کمتر از این مقدار مورد استفاده واقع می‌گردد. زارع و همکاران (۲۰۱۲) میزان برداشت مجاز روی گونه *Stipa caucasica* و *Eurotia ceratoides* به ترتیب ۵۰ و ۲۵ درصد گزارش می‌نمایند. گونه *Iris songarica* عموماً پس از خزان مورد استفاده دام قرار می‌گیرد و چنانچه مورد استفاده دام قرار نگیرد، به مرور زمان و پس از هوازدگی در سطح عرصه پراکنده می‌شود و مصرف زیاد این علوفه خشک‌شده بر رشد سال آتی آن تأثیری نمی‌گذارد (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹؛ باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۱۳). با اعمال فشار چرای زیاد، شرایط برای گسترش گونه‌های غیر خوش خوراک *Launea acanthodes* و *Scariola orientalis*

جدول (۱۰): نتایج مقایسه میانگین‌های تولید علوفه سالانه (کیلوگرم در هکتار)^۴ گونه مرتعی پس از اعمال شدت‌های مختلف برداشت چهارساله (۱۳۸۹-۱۴۸۶) در مرتع ندوشن استان یزد (اقتباس از زارع و همکاران، ۲۰۱۲)^۱

تیمار گونه	شاهد	برداشت ۲۵ درصد	برداشت ۵۰ درصد	برداشت ۷۵ درصد
<i>Artemisia sieberi</i>	۲۲/۹ a	۲۲/۷ a	۱۷/۸ a	۱۲/۶ a
<i>Eurotia ceratoides</i>	۶۵/۲ a	۶۴/۷ a	۴۵/۱ ab	۳۴/۱ b
<i>Stipa barbata</i>	۳۶/۴ a	۳۴/۹ a	۱۹/۷ ab	۱۳/۶ b
<i>Stipa caucasica</i>	۱۷/۰ a	۱۶/۶ a	۹/۵ b	۶/۴ b

۱. حروف کوچک مشابه در هر ردیف بیانگر نبود تفاوت معنی‌دار بین اثر شدت‌های برداشت‌های مورد مطالعه در سطح ۵ درصد براساس آزمون دانکن است.

بحث و نتیجه‌گیری

برای ارتقای کمی و کیفی و پایداری مرتع، برآورد میزان علوفه قابل برداشت می‌بایست به اندازه‌ای باشد که پس از خروج دام از مرتع، علوفه باقی‌مانده روی گونه‌های مورد نظر در مدیریت مرتع به کمتر از حد برداشت مجاز آنها تنزل ننماید و از سوی دیگر حتی المقدور علوفه بلااستفاده‌ای در مرتع باقی نماند. در مرتع استپی استان یزد گونه‌های *Salsola*، *Artemisia seiberi*، *Eurotia*، *Stipa caucasica*، *Stipa barbata*، *rigida*، *Iris songarica* و *Eurotia ceratoides* بیشتر عرصه‌ها محسوب می‌شوند. در دو سایت مرتعی پشتکوه و ندوشن در استان یزد به عنوان الگویی از مرتع استپی، بیش از ۸۰ درصد زمان چرای دام برروی این گیاهان و مجموع گیاهان یک‌ساله متمنکز می‌شود (جداول ۸-۶). بنابراین توجه به میزان تولید و مصرف این گیاهان در مرتع مذکور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

با استناد به داده‌های تولید علوفه مرتع پشتکوه استان یزد در سال ۱۳۸۱ مشخص می‌شود که شدت چرای متعادل اعمال شده در کوتاه‌مدت موجب افزایش تولید کل عرصه و دو گونه خوش‌خوراک *Stipa barbata* و *Salsola rigida* گردیده است، اما با ادامه این شدت بهره‌برداری کاهش معنی‌داری

علوفه قابل استفاده در آغاز فصل چرا، نقش اساسی در تعیین زمان ورود دام به آن مرتع می‌گذارد. زیرا در آغاز فصل چرا، تمرکز مصرف اختیاری دام روی گیاهان یکساله است و با گذشت زمان و کاهش کمیت و کیفیت این گیاهان، گرایش چرا روی گیاهان چندساله افزوده شده و بیشتر مورد توجه دام قرار می‌گیرند. این مهم در گزارشات باستانی میبدی و همکاران (۲۰۰۹ و ۲۰۱۲) در مراتع پشتکوه و ندوشن استان یزد مورد تأکید قرار گرفته است. در ترسالی‌ها (مشابه سال ۱۳۸۶) میزان تولید علوفه‌های یکساله زیاد و در آغاز، فشار چرای دام روی آن‌ها تمرکز یافته و گونه‌های چندساله با توجه به حجم بالای گیاهان یکساله در یکی دو ماه اول کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرند (جدول ۸). بنابراین به منظور بهره‌گیری بهینه از علوفه‌های یکساله، آغاز فصل چرا در منطقه استپی مورد مطالعه و عرصه‌های مشابه در ترسالی‌ها مقارن دهه اول فروردین ماه پیشنهاد می‌گردد. در ترسالی‌ها و با حضور گستردۀ گیاهان یکساله، گونه‌های چندساله شاخص تا اواخر اردیبهشت ماه کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرند. درنتیجه از این پس، فشار چرا روی این گونه‌ها تمرکز خواهد یافت. در این زمان سه گونه *Iris* و *Stipa caucasica*, *Stipa barbata* در *Artemisia sieberi* و *songarica* در مرحله گل‌دهی و گونه *Artemisia sieberi* در مرحله رشد رویشی قرار دارد. در خشکسالی‌ها (مشابه سال ۱۳۸۷) گیاهان یکساله در عرصه حضور ندارند. در چنین شرایطی گیاهان چندساله، *Stipa barbata*, *Stipa caucasica*, *Artemisia sieberi* در آغاز فصل چرا مورد استفاده دام قرار می‌گیرند. (جدول ۷). میزان ذخیره کربوهیدرات‌های این گیاهان تا پایان اردیبهشت ماه از حد بحرانی عبور ننموده است (باستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۵؛ میر عسکر شاهی و همکاران، ۲۰۰۷). بنابراین با ورود دام تا اواخر اردیبهشت ماه، میزان خسارت وارد به گیاهان مذکور زیاد خواهد بود. درنتیجه با برخورد خشکسالی‌ها زمان ورود دام به مرتع در اواخر اردیبهشت ماه پیشنهاد می‌گردد. با استناد به این نتایج، زمان ورود دام به مرتع در مناطق خشک و بیابانی تابع نوسانات بارندگی سالیانه است و زمان آن بسته به میزان ریزش‌های جوی از دهه اول فروردین تا اواخر اردیبهشت ماه تعیین

در مراتع استپی مانند آنچه در مراتع پشتکوه اتفاق افتاده پدیدار می‌گردد (جدول ۹). اصولاً با مصرف اندک این علوفه توسط دام، امکان توسعه بیشتری برای آن‌ها فراهم می‌آید. این افزایش معنی‌دار روی این دو گونه نامرغوب در مراتع پشتکوه استان یزد در دوره کوتاه‌مدت حاصل نیامده است (باستانی میبدی، ۲۰۰۳). به نظر می‌رسد که زادآوری بیشتر این گونه در تیمار شدت چرای زیاد در آن دوره دوسره آغاز، لیکن با ادامه اعمال این شدت چرا در دوره سه‌ساله بعدی روند تغییرات حاصل بازتر شده است (باستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹). هرچند تأثیر شدت‌های دام‌گذاری بر پوشش گیاهی در دوره مطالعه‌شده در مراتع پشتکوه آشکار است، برای بروز تفاوت‌های بیشتر به زمان طولانی تری نیاز است. باستانی میبدی (۱۹۹۳) در بررسی عملکرد قرق مراتع منطقه استپی ندوشن یزد، دوره مطالعه ۷ ساله را برای دستیابی به تغییرات وسیع و سریع در ترکیب پوشش گیاهی ناکافی می‌داند. در بررسی تغییرات پوشش گیاهی در رویشگاه‌های خشک و نیمه‌خشک خارج از کشور نیز از کندی تغییرات پوشش گیاهی و لزوم زمان طولانی برای دستیابی به تغییرات حاصل خبر داده شده است (آندرسون و هولتی^۱، ۱۹۸۱؛ اکونور و رائوکس^۲، ۱۹۹۵؛ شاپ^۳ و همکاران، ۱۹۹۰؛ والکر^۴، ۱۹۸۸ وست و همکاران^۵، ۱۹۸۴؛ یورکز^۶ و همکاران، ۱۹۹۲). بنابراین برای اعلام نظر دقیق‌تر، دستیابی به داده‌های پژوهشی برای یک دوره حداقل ده‌ساله ضروری به نظر می‌رسد.

ممکن است در آغاز فصل چرا گونه‌ای ذخیره کربوهیدرات‌های ناکافی داشته و حساس به چرا باشد. اگر این گیاه در ترکیب گیاهان در اختیار دام در این زمان مورد استفاده قرار نگیرد یا اینکه بسیار کم چرا شود، نقش آن در تعیین زمان ورود دام به مرتع بسیار کم‌رنگ‌تر از گونه‌ای است که در اولین لحظه و با ورود دام به مرتع مورد چرای شدید قرار خواهد گرفت. میزان موجودی گیاهان یکساله در ترکیب و تولید

1. Anderson and Holti
2. O'Connor and Raux
3. Sharp
4. Walker
5. West
6. Yorks

بارندگی پاییزه از مهر تا اوایل آبان موجب رشد مجدد در گونه‌های *Stipa barbata* و *Stipa caucasica* می‌گردد. بروز رشد مجدد به شرط بروز بارندگی پاییزه روی گونه گندمی *Bromus tomentellus* (سنگل ۲۰۰۳) و ۵ گونه گندمی دیگر در همین ایستگاه (میرحاجی و سنگل، ۲۰۰۷) نیز گزارش شده است. با بروز این پدیده عمده ذخایر هیدرات کربن گیاه به محل طوفه و رویش مجدد منتقل می‌شود. در تأیید این موضوع میرعسکرشاهی و همکاران (۲۰۰۷)، میزان ذخایر کربوهیدرات‌های محلول طوفه و ساقه گونه *Stipa barbata* را در پایان فصل رشد ۵ برابر ریشه اعلام می‌کنند. این رشد مجدد از ارزش رجحانی و کیفیت بالایی برخوردار است و چنانچه دام تا این زمان در مرتع باقی مانده باشد، فشار زیاد چرا بر دو گونه گندمی مذکور وارد می‌شود. این عمل بر ادامه رشد آن‌ها در سال آینده تأثیر منفی می‌گذارد. بنابراین با بروز بارندگی پاییزه خروج دام از مرتع الزاماً است. در مقابل، چنانچه این بارندگی دیرتر اتفاق بیفت، کاهش دمای محیط اجازه رشد مجدد به گیاهان نخواهد داد. در این حالت زمان خروج دام به عرصه بیشتر تابع درجه حرارت محیط آن سال است و تا زمانی که برودت هوا برای دام مانع نباشد، چرای دام در عرصه مشکلی در بر نخواهد داشت. بهدلیل نبود بارندگی پاییزه در دوره چهارساله مورد مطالعه، رشد مجدد در گیاهان بروز ننموده یا بسیار اندک بوده است. بنابراین در چنین شرایطی، تعویق در خروج دام حداکثر تا اواخر آبان ماه (شروع یخ‌بندان) مشکل خاصی بر پوشش گیاهی عرصه وارد نمی‌کند، افزون بر اینکه گیاه *Artemisia sieberi* می‌گیرد. میزان ذخیره هیدرات کربن موجود در ریشه این گونه در این زمان بیشتر از گندمیان است و در اثر چرا نسبت به آن‌ها کمتر خسارت می‌بیند (باغستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۵؛ میرعسکرشاهی و همکاران، ۲۰۰۷). تجمع بیشتر ذخایر کربوهیدرات‌ها در بوته‌ای‌ها در گزارش قره‌داغی و همکاران (۲۰۰۷) نیز تاکید گردیده است.

طول فصل چرا با تعداد دام چراکننده در عرصه، رابطه معکوس دارد و با طولانی شدن زمان از تعداد آن کاسته

می‌شود. این نتایج با گزارشاتی که زمان آمادگی مرتع را مصادف با ظهور گل‌دهی در گیاهان غالب مراعع اعلام می‌کند، مطابقت ندارد. زیرا گیاه غالب عرصه مورد مطالعه، گونه *Artemisia sieberi* می‌باشد که براساس نتایج این پژوهش در مهرماه به گل‌دهی می‌رسد، در حالی که این زمان با اواخر فصل چرا در منطقه مقارن است. زمان ورود دام در منطقه مورد مطالعه براساس پروانه‌های چرای صادره، ثابت و در نیمه اردیبهشت ماه منظور شده است. در حالی که براساس نتایج بیان شده اجرای زمان ثابت ورود دام به منطقه بدون توجه به ریزش‌های جوی بروزیافته مناسب به نظر نمی‌رسد.

در دوره چهارساله مورد مطالعه، تنها در فروردین ماه ۱۳۸۶ سطح خاک در زمان بازدید اول در وضعیت مرطوب مشاهده شد (جدول ۵) که در بازدید مجدد (پس از ۳ روز) رطوبت خاک به وضعیت گاورو رسیده بود. بارندگی کم بهاره وبالارفتن دمای محیط در فروردین ماه از دلایل کاهش رطوبت خاک سطحی عرصه در آغاز سال تلقی می‌گردد. بنابراین با ورود دام به مرتع در دهه اول فروردین ماه (زمان آمادگی پوشش گیاهی در ترسالی‌ها)، مشکل حادی در رابطه با لگدکوبی مرتع وجود ندارد. جلوگیری از تردد زیاد دام تنها به مدت ۳ روز پس از بارندگی‌های احتمالی در این ماه، میزان گلدکوبی دام در عرصه را به حداقل می‌رساند. در زمان آمادگی پوشش گیاهی مرتع در اواخر اردیبهشت ماه (خشکسالی‌ها) خاک مرتع خشک و آمادگی کامل برای چرا از این جنبه وجود دارد. از دیدگاه نظری، مرتع زمانی آمادگی چرا پیدا می‌کند که پوشش گیاهی و خاک آن برای چرا آماده شده باشند (مصدقی، ۲۰۱۵؛ مقدم، ۲۰۰۹؛ هولچک^۱ و همکاران، ۲۰۰۴). لیکن در مناطق استپی، خاک مرتع عموماً در زمان آمادگی پوشش گیاهی آن قابلیت چرایی دارد. بنابراین اندازه‌گیری رطوبت خاک به منظور تعیین زمان آمادگی مرتع در مراعع مناطق استپی کابردی ندارد. این دستاورد با نتایج باغستانی میبدی (۲۰۰۶) در مراعع منطقه پشتکوه استان یزد مطابقت دارد.

می‌بایست به اندازه‌ای باشد که پس از خروج دام از مرتع، دو گونه *Stipa barbata* و *Eurotia ceratoides* حدود ۵۰ درصد و گیاه *Stipa caucasica* حدود ۷۵ درصد تولید سالانه آن در عرصه باقی بماند.

در جمع‌بندی مطالب بیان شده نتیجه‌گیری می‌گردد که زمان خروج دام از مرتع در مناطق خشک، همانند زمان ورود دام آن ثابت نخواهد بود. این تاریخ در عرصه تحت مطالعه مناسب با شرایط فوق‌الذکر می‌تواند در طول فصل پاییز نوسان داشته باشد، درحالی که زمان خروج دام در منطقه براساس پژوهنهای چرای صادره در نیمه شهریور ماه تعیین شده است. لذا تجدید نظر در زمان ورود و خروج دام در مراتع مورد مطالعه و عرصه‌های مشابه در مناطق استپی لازم به نظر می‌رسد.

خواهد شد. به گونه‌ای که در هر شرایطی مصادف با زمان خروج دام از مرتع، میزان علوفه برداشت شده مناسب با حد بهره‌برداری مجاز چهار گونه مرتعی شاخص در عرصه (*Iris* و *Stipa caucasica*, *Stipa barbata*, *Artemisia sieberi*) (انجام می‌شود. زارع و همکاران (۲۰۱۲) اثر شدت‌های بهره‌برداری مختلف را بر گونه *Artemisia sieberi* *Eurotia* و *Stipa barbata* فاقد تفاوت معنی‌دار و در دو گونه *ceratoides* حد بهره‌برداری مناسب را ۵۰ درصد و در گونه *Stipa caucasica* این حد برابر ۲۵ درصد توصیه کرداند. گونه *Iris songarica* عموماً پس از خزان مورد استفاده دام قرار می‌گیرد و چنانچه مورد استفاده دام قرار نگیرد، به مرور زمان و پس از هوازدگی در سطح عرصه پراکنده می‌شود و مصرف زیادی این علوفه خشک شده بر رشد سال آتی آن تأثیری نمی‌گذارد (باگستانی میبدی و همکاران، ۲۰۰۹؛ باگستانی میبدی و همکاران، ۲۰۱۳). بنابراین برای ارتقای کمی و کیفی عرصه تحت مطالعه، برآورد میزان علوفه قابل برداشت

منابع

1. Akbarzadeh, M., Mirhaji, T., 2002. Study of several important range plants in Polar region, Iranian Journal of Range Desert Research, 7, 121-140.
2. Anderson J.E., Holte, R.E., 1981. Vegetation development over 25 years without grazing on sagebrush dominated rangeland in south eastern Idaho. Journal of Range Management, 34(1), 25-29.
3. Baghestani Maybodi, N., 1993. The study of plant communities based on geomorphologic units and soil in Nodushan drainage basin area Yazd province, M.Sc. thesis, University of Tehran. 293pp.
4. Baghestani Maybodi, N., 2003. Study of short – term effects of different Goat's grazing intensities on some aspects of vegetation and animal performance in Yazd steppic rangelands. PhD. thesis, University of Tehran. 214pp.
5. Baghestani Maybodi, N., 2006. Time and rate of utilization in arid rangelands due to the precipitation regime, jangalvamarta, 71, 34-39
6. Baghestani Maybodi, N., Arzani, H., 2005. Investigation of Range Plant's Palatability and Goat Behavior in Posht-kooh Rangeland of Yazd Province. Iranian Journal of Natural Resources, 58(4), 909-919.
7. Baghestani Maybodi, N., Arzani, H., Shokat fadaei, M., Nik_khah, A., Baghestani Maybodi, M.A., 2005. An Investigation of the Soluble Carbohydrate Reserve Changes in Dominant Species of Steppe Regions in Yazd Province. Iranian Journal of Natural Resources, 57(4), 799-811.
8. Baghestani Maybodi, N., Zare, M.T., Farahpour, M., 2009. Investigation on middle-term effects of deferent goats grazing intensities on some aspects of vegetation and animal performance in Yazd steppic range. Final Report of Project/Research, Agriculture & Natural Resources Research Center of Yazd province, Yazd, 74p.
9. Baghestani Maybodi, N., Zare, M.T., Fayyaz, M., 2012, Study of preference value of range plants and animal grazing behavior in key ranges of 5 bioclimatic zones of Iran (Nodushan Site In Yazd province). Final Report of Project/Research, Agriculture & Natural Resources Research Center of Yazd

- province, Yazd, 67pp.
10. Baghestani Maybodi, N., Zare, M. T., Fayyaz, M., 2013. Study on grazing mobility of Goat in the steppic rangeland of Yazd province (case study: the Nodoshan site in Sadogh city). Journal of Rangeland, 7(1),10-19
11. Baghestani Maybodi, N., Zare, M.T., Fayyaz, M., 2012, Study of preference value of range plants and animal grazing behavior in key ranges of 5 bioclimatic zones of Iran (Nodoshan Site In Yazd province). Final Report of Project/Research, Agriculture & Natural Resources Research Center of Yazd province, Yazd, 67pp.
12. Frank. A.B, 1996. Evaluating grass Development for grazing management. Rangelands: 18(3), 106-109.
13. Gharehdaghy, H., Arzani, H., Ebrahimzadeh, H., Bihamta, M. R., Baghestani, N., 2007. Seasonal changes of total nonstructural car carbohydrates in three perennial and desirable species at the Gazal area rangelands. Jornal of Agricultural Sciences, 13(3), 817- 827.
14. Holchek, J.T., Herbal, C.H., Pieper, R.D., 2004. Range management principles and practices. Prentice Hall Pul. USA. Forth Edition, 587pp
15. Khodagholi, M., Ghasriani, F., Bayat, M., Azimi, M.S., 2012. Effect of different harvesting intensities on forage production and vitality of *Stipa arabica* at Isfahan Soh site, Iranian Journal of Range and Desert Research, 19(3), 512-521,
16. Lyons. R. K., machen, R. V., 2001. Stocking rate: the key grazing management decision. Texas agricultural extension service (the Texas A&M University system).
17. Mesdaghi , M., 2015. Management of Iran's range lands, Imam Reza University Publication, Mashad, 333pp.
18. Miraskarshahi, F., Boldaji, F., Mesdaghi, M., Baghestani Maybodi, N., 2007. Study of soluble carbohydrates variation a grass and two shrub species, J.Agric. Sci. Natur.Resour., 16(3), 174-185.
19. Mirhaji, T., Sanadgol, A., 2007. Study the growth degree day's requirement for phenological stages of important range species in Homand, Iranian Journal of Range DesertResearch, 13 (3), 212-221,
20. Moghaddam, M. R., 2009. Range and Range management, Tehran University Publication, Tehran, 480pp.
21. Najafi Tireh Shabankareh, K., 2004. Phenological study *Zygophyllum atriplicoides* in various relief regions of Hormozgan province. Iranian Journal of Range and Desert Research, 11(1), 83-112,
22. O'Connor, T. G., Raux P. W., 1995. Vegetation changes (1949-71) in a semi- arid, grassy dwarf shrub lands in the karoo, south Africa: Influence of rainfall variability and grazing by sheep, Journal Applied Ecology, 32, 612- 626.
23. Ohlenbusch, P. D., Watson, S. L., 1994. Stocking rate and grazing management. Kansas State University Agricultural Experiment Station and Cooperative Extension Service.
24. Paratt, M., Rasmussen G.A., 2001. Determining your stocking rate, Utah state university extension (Electronic Publishing).
25. Sanadgol, A., 2003. The short-term effects of two grazing systems and three grazing intensities phenology of *Bromus tomentellus*.Iranian Journal of Range Desert Research, 10(3),321-337,
26. Sharp L.A., Sanders, K., Rimber, N., 1990. Forty years of change in a shadscale stands in Idaho. Rangelands, 12, 313-328.
27. Walker B.H., 1988. Autecology, synecology, climate and livestock as agents of rangeland dynamic. Aust. Rangeland Journal, 10, 65-75.
28. West, N.E., Provenza, F. D., Johnson, P.S., Owens, K., 1984. Vegetation change after 13 years of livestock grazing exclusion on sagebrush semi desert in west central Utah. Journal of Range Management. 37(3), 262-264.
29. Yorks, T. P., West, N.E., Capels, K.M., 1992. Vegetation differences in desert shrublands of western Utah, spine valley between 1933 and 1989. Journal of Range Mangement, 45(6), 569-577.
30. Zare, M.T., Baghestani Maybodi, N., Fayyaz, M., 2012, Study of the range important species allowable use in key ranges of 5 bioclimatic zones of Iran (Yazd- Nodushan). Final Report of Project/Research, Agriculture & Natural Resources Research Center of Yazd province, Yazd, 74pp.